

ANEXA 1
DREPT COMPARAT
EXTRAS DIN LEGISLAȚIA ÎN VIGOARE DIN SPANIA

Legea 10/2010 din 28 aprilie 2010 privind prevenirea spălării banilor și finanțării terorismului

Legea 10/2010 din 28 aprilie 2010 privind prevenirea spălării banilor și finanțării terorismului.

CAPITOLUL III

Cu privire la obligațiile de raportare

Articolul 22. Fără obligație.

Avocații nu sunt supuși obligațiilor prevăzute la articolele 7.3, 18 și 21 în ceea ce privește informațiile pe care le primesc de la unul dintre clienții lor sau pe care le obțin cu privire la acesta pentru a stabili poziția juridică în favoarea clientului lor sau pentru a-și îndeplini atribuția de a apăra clientul respectiv în cadrul unei proceduri judiciare sau în legătură cu o astfel de procedură, inclusiv consiliere privind inițierea sau evitarea unei proceduri, indiferent dacă au primit sau au obținut astfel de informații înainte, în timpul sau după o astfel de procedură.

Fără a aduce atingere dispozițiilor prezentei legi, avocații respectă obligația secretului profesional în conformitate cu legislația în vigoare.

Articolul 7. Punerea în aplicare a măsurilor de precauție.

3. Entitățile raportoare nu stabilesc relații de afaceri și nu efectuează operațiuni atunci când nu pot aplica măsurile de precauție prevăzute în prezenta lege. În cazul în care imposibilitatea devine evidentă pe durata relației de afaceri, entitățile raportoare încetează relația de afaceri prin efectuarea verificării speciale menționate la articolul 17.

Articolul 17. Verificare specială.

Entitățile raportoare verifică cu deosebită atenție orice eveniment sau operațiune, indiferent de quantumul acesteia, care, prin natura sa, poate fi legat(ă) de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului și prezintă în scris rezultatele verificării. În special, entitățile raportoare verifică cu deosebită atenție orice operațiune sau model de comportament complex, neobișnuit sau fără un scop economic sau legal aparent sau care prezintă indicii de simulare sau fraudă.

La stabilirea măsurilor de control intern menționate la articolul 26, entitățile raportoare menționează modul în care trebuie îndeplinită această obligație de verificare specială, care include pregătirea și distribuirea către directorii, angajații și agenții lor a unei liste de operațiuni susceptibile de a fi legate de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului, revizuirea periodică a unei astfel de liste și utilizarea unor aplicații informatice adecvate, având în vedere tipul de operațiuni, sectorul de activitate, domeniul de aplicare geografic și volumul de informații.

În conformitate cu regulamentul, se pot stabili operațiunile care, în orice caz, trebuie să facă obiectul unei verificări speciale de către entitățile raportoare.

Articolul 18. Raportarea suspiciunilor.

1. Entitățile raportoare comunică, din proprie inițiativă, Serviciului Executiv al Comisiei pentru Prevenirea Spălării Banilor și a Infracțiunilor Monetare (denumit în continuare Serviciul Executiv al Comisiei) orice eveniment sau operațiune, chiar și o simplă tentativă, cu privire la care, în urma verificării speciale menționate la articolul precedent, există indicii sau certitudinea că este legat(ă) de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului.

În special, operațiunile sunt considerate operațiuni suspecte și sunt raportate Serviciului Executiv al Comisiei în cazul în care, în urma unei verificări speciale, entitatea raportoare știe, suspectează sau are motive întemeiate să suspecteze că acestea sunt legate de spălarea banilor sau de infracțiunile care stau la baza acestora sau de finanțarea terorismului, inclusiv în cazurile care prezintă o neconcordanță evidentă cu natura, volumul de activitate sau antecedentele operaționale ale clienților, cu condiția ca verificarea specială să nu dezvăluie nicio justificare economică, profesională sau de afaceri pentru operațiuni.

2. Comunicările la care face referire alineatul precedent se fac fără întârziere în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 26 și conțin, în orice caz, următoarele informații:

a) Lista și identificarea persoanelor fizice sau juridice implicate în operațiune și forma de participare a acestora la aceasta.

b) Activitatea cunoscută a persoanelor fizice sau juridice implicate în operațiune și corespondența dintre activitate și operațiune.

c) Lista operațiunilor conexe și datele la care se referă acestea, indicând natura, moneda în care se efectuează, suma, locul sau locurile de executare, scopul și instrumentele de plată sau de încasare utilizate.

d) Măsurile luate de entitatea raportoare pentru a investiga operațiunea raportată.

e) Descrierea circumstanțelor de orice natură din care se poate deduce că există un indiciu sau certitudinea unei relații cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului sau care evidențiază lipsa unei justificări economice, profesionale sau de afaceri pentru efectuarea operațiunii.

f) Orice alte informații relevante pentru prevenirea spălării banilor sau a finanțării terorismului, astfel cum pot fi stabilite prin regulament.

În orice caz, raportarea către Serviciul Executiv al Comisiei este precedată de un proces structurat de verificare specială a operațiunii, în conformitate cu dispozițiile articolului 17. În cazul în care Serviciul Executiv al Comisiei consideră că verificarea specială efectuată este insuficientă, acesta înapoiază comunicarea entității raportoare pentru o verificare suplimentară a operațiunii, în care se indică succint motivele restituirii și conținutul care trebuie verificat.

În cazul operațiunilor pur tentative, entitatea raportoare înregistrează operațiunea ca fiind neexecutată, comunicând Serviciului Executiv al Comisiei informațiile care au fost obținute.

3. Raportarea suspiciunilor se face de către entitățile raportoare pe suportul și în formatul stabilite de Serviciul Executiv al Comisiei.

4. Directorii sau angajații entităților raportoare pot raporta direct Serviciului Executiv al Comisiei operațiunile de care au cunoștință și cu privire la care consideră că există indicii sau certitudinea că sunt legate de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului, în cazurile în care, după ce au fost aduse la cunoștință pe plan intern, entitatea raportoare nu a informat directorul sau angajatul care a făcut raportarea cu privire la măsurile luate în legătură cu comunicarea sa.

Articolul 21. Colaborarea cu Comisia pentru Prevenirea Spălării Banilor și a Infracțiunilor Monetare și cu organismele sale de sprijin.

1. Entitățile raportoare pun la dispoziție documentația și informațiile pe care Comisia pentru Prevenirea Spălării Banilor și a Infracriunilor Monetare sau organismele sale de sprijin le solicită pentru exercitarea competențelor lor.

Cerințele trebuie să specifice documentația care trebuie depusă sau datele care trebuie raportate și indică în mod expres termenul în care acestea trebuie să fie îndeplinite. În cazul în care termenul pentru depunerea documentației sau a informațiilor solicitate a expirat fără ca acestea să fi fost prezentate sau în cazul în care acestea sunt puse la dispoziție incomplet din cauza omiterii unor date care împiedică verificarea corespunzătoare a situației, se consideră că obligația stabilită în prezentul articol nu a fost îndeplinită.

2. Entitățile raportoare stabilesc, în cadrul măsurilor de control intern menționate la articolul 26, sisteme care să le permită să răspundă complet și imediat cererilor de informații din partea Comisiei pentru Prevenirea Spălării Banilor și a Infracriunilor Monetare, a organismelor sale de sprijin sau a altor autorități competente din punct de vedere juridic, cu privire la faptul dacă mențin sau au menținut în ultimii zece ani relații de afaceri cu anumite persoane fizice sau juridice și natura acestor relații.

Subsemnata **ENESCU TEODORA**, traducător autorizat de Ministerul Justiției cu nr. 7158/2003, certific exactitatea acestei traduceri cu textul documentului în limba spaniolă, care a fost vizat de mine.

Traducător autorizat,

ANEXA 1
DREPT COMPARAT
EXTRAS DIN LEGISLAȚIA ÎN VIGOARE DIN SPANIA

Ley 10/2010, de 28 de abril, de prevención del blanqueo de capitales y de la financiación del terrorismo

Ley 10/2010, de 28 de abril, de prevención del blanqueo de capitales y de la financiación del terrorismo.

CAPÍTULO III
De las obligaciones de información

Artículo 22. No sujeción.

Los abogados no estarán sometidos a las obligaciones establecidas en los artículos 7.3, 18 y 21 con respecto a la información que reciban de uno de sus clientes u obtengan sobre él al determinar la posición jurídica en favor de su cliente o desempeñar su misión de defender a dicho cliente en procesos judiciales o en relación con ellos, incluido el asesoramiento sobre la incoación o la forma de evitar un proceso, independientemente de si han recibido u obtenido dicha información antes, durante o después de tales procesos.

Sin perjuicio de lo establecido en la presente Ley, los abogados guardarán el deber de secreto profesional de conformidad con la legislación vigente.

Artículo 7. Aplicación de las medidas de diligencia debida.

3. Los sujetos obligados no establecerán relaciones de negocio ni ejecutarán operaciones cuando no puedan aplicar las medidas de diligencia debida previstas en esta Ley. Cuando se aprecie la imposibilidad en el curso de la relación de negocios, los sujetos obligados pondrán fin a la misma, procediendo a realizar el examen especial a que se refiere el artículo 17.

Artículo 17. Examen especial.

Los sujetos obligados examinarán con especial atención cualquier hecho u operación, con independencia de su cuantía, que, por su naturaleza, pueda estar relacionado con el blanqueo de capitales o la financiación del terrorismo, reseñando por escrito los resultados del examen. En particular, los sujetos obligados examinarán con especial atención toda operación o pauta de comportamiento compleja, inusual o sin un propósito económico o lícito aparente, o que presente indicios de simulación o fraude.

Al establecer las medidas de control interno a que se refiere el artículo 26, los sujetos obligados concretarán el modo en que se dará cumplimiento a este deber de examen especial, que incluirá la elaboración y difusión entre sus directivos, empleados y agentes de una relación de operaciones susceptibles de estar relacionadas con el blanqueo de capitales o la financiación del terrorismo, la periódica revisión de tal relación y la utilización de aplicaciones informáticas apropiadas, teniendo en cuenta el tipo de operaciones, sector de negocio, ámbito geográfico y volumen de la información.

Reglamentariamente, podrán determinarse operaciones que serán en todo caso objeto de examen especial por los sujetos obligados.

Artículo 18. Comunicación por indicio.

1. Los sujetos obligados comunicarán, por iniciativa propia, al Servicio Ejecutivo de la Comisión de Prevención del Blanqueo de Capitales e Infracciones Monetarias (en adelante, el Servicio Ejecutivo de la Comisión) cualquier hecho u operación, incluso la mera tentativa, respecto al que, tras el examen especial a que se refiere el artículo precedente, exista indicio o certeza de que está relacionado con el blanqueo de capitales o la financiación del terrorismo.

En particular, se consideran operaciones por indicio y se comunicarán al Servicio Ejecutivo de la Comisión los casos que, tras el examen especial, el sujeto obligado conozca, sospeche o tenga motivos razonables para sospechar que tengan relación con el blanqueo de capitales, o con sus delitos precedentes o con la financiación del terrorismo, incluyendo aquellos casos que muestren una falta de correspondencia ostensible con la naturaleza, volumen de actividad o antecedentes operativos de los clientes, siempre que en el examen especial no se aprecie justificación económica, profesional o de negocio para la realización de las operaciones.

2. Las comunicaciones a que se refiere el apartado precedente se efectuarán sin dilación de conformidad con los procedimientos correspondientes según el artículo 26 y contendrán, en todo caso, la siguiente información:

a) Relación e identificación de las personas físicas o jurídicas que participan en la operación y concepto de su participación en ella.

b) Actividad conocida de las personas físicas o jurídicas que participan en la operación y correspondencia entre la actividad y la operación.

c) Relación de operaciones vinculadas y fechas a que se refieren con indicación de su naturaleza, moneda en que se realizan, cuantía, lugar o lugares de ejecución, finalidad e instrumentos de pago o cobro utilizados.

d) Gestiones realizadas por el sujeto obligado comunicante para investigar la operación comunicada.

e) Exposición de las circunstancias de toda índole de las que pueda inferirse el indicio o certeza de relación con el blanqueo de capitales o con la financiación del terrorismo o que pongan de manifiesto la falta de justificación económica, profesional o de negocio para la realización de la operación.

f) Cualesquiera otros datos relevantes para la prevención del blanqueo de capitales o la financiación del terrorismo que se determinen reglamentariamente.

En todo caso, la comunicación al Servicio Ejecutivo de la Comisión vendrá precedida de un proceso estructurado de examen especial de la operación de conformidad con lo establecido en el artículo 17. En los casos en que el Servicio Ejecutivo de la Comisión estime que el examen especial realizado resulta insuficiente, devolverá la comunicación al sujeto obligado a efectos de que por éste se profundice en el examen de la operación, en la que se expresarán sucintamente los motivos de la devolución y el contenido a examinar.

En el caso de operaciones meramente intentadas, el sujeto obligado registrará la operación como no ejecutada, comunicando al Servicio Ejecutivo de la Comisión la información que se haya podido obtener.

3. La comunicación por indicio se efectuará por los sujetos obligados en el soporte y con el formato que determine el Servicio Ejecutivo de la Comisión.

4. Los directivos o empleados de los sujetos obligados podrán comunicar directamente al Servicio Ejecutivo de la Comisión las operaciones de que conocieran y respecto de las cuales estimen que concurren indicios o certeza de estar relacionadas con el blanqueo de capitales o con la financiación del terrorismo, en los casos en que, habiendo sido puestas de manifiesto

internamente, el sujeto obligado no hubiese informado al directivo o empleado comunicante del curso dado a su comunicación.

Artículo 21. Colaboración con la Comisión de Prevención del Blanqueo de Capitales e Infracciones Monetarias y con sus órganos de apoyo.

1. Los sujetos obligados facilitarán la documentación e información que la Comisión de Prevención del Blanqueo de Capitales e Infracciones Monetarias o sus órganos de apoyo les requieran para el ejercicio de sus competencias.

Los requerimientos precisarán la documentación que haya de ser aportada o los extremos que hayan de ser informados e indicarán expresamente el plazo en que deban ser atendidos. Transcurrido el plazo para la remisión de la documentación o información requerida sin que ésta haya sido aportada o cuando se aporte de forma incompleta por omisión de datos que impidan examinar la situación en debida forma, se entenderá incumplida la obligación establecida en el presente artículo.

2. Los sujetos obligados establecerán, en el marco de las medidas de control interno a que se refiere el artículo 26, sistemas que les permitan responder de forma completa y diligente a las solicitudes de información que les curse la Comisión de Prevención del Blanqueo de Capitales e Infracciones Monetarias, sus órganos de apoyo u otras autoridades legalmente competentes sobre si mantienen o han mantenido a lo largo de los diez años anteriores relaciones de negocios con determinadas personas físicas o jurídicas y sobre la naturaleza de dichas relaciones.